

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 6 marca 1982 r.

w sprawie niektórych podatków i opłat terenowych.

Na podstawie art. 16 ustawy z dnia 19 grudnia 1975 r. o niektórych podatkach i opłatach terenowych (Dz. U. Nr 45, poz. 229), art. 9 pkt 2, 3 i 4, art. 18 ust. 3, art. 34 ust. 3, art. 38 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 27, poz. 111) oraz art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. Nr 7, poz. 41 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Właściciele (współwłaściciele), posiadacze, użytkownicy lub zarządcy nieruchomości podlegających opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości obowiązani są sporządzać na ustalonych formularzach wykazy nieruchomości:

- 1) w odniesieniu do nieruchomości zajętych w całości przez właścicieli, nie wynajętych i nie wydzierżawionych — raz na trzy lata według stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedzającego okres trzyletni,
- 2) w odniesieniu do pozostałych nieruchomości — corocznie według stanu na dzień 31 grudnia roku ubiegłego.

2. Obowiązek sporządzania wykazów nieruchomości dotyczy również nieruchomości zwolnionych od podatku od nieruchomości, w których znajdują się lokale podlegające opodatkowaniu podatkiem od lokali.

3. Wykazy nieruchomości położonych w miastach sporządza się w dwóch egzemplarzach, a położonych na obszarze gmin — w jednym egzemplarzu. Do wykazu nieruchomości należy dołączyć wykaz zamieszkałych w nieruchomości osób:

- 1) prowadzących na własny rachunek działalność handlową, rzemieślniczą lub usługową,
- 2) w wieku ponad 18 lat, nie mających źródeł przychodów znanych sporządzającemu wykaz nieruchomości, z wyjątkiem uczącej się młodzieży,
- 3) będących obywatelami polskimi, zatrudnionych w przedstawicielstwach dyplomatycznych i urzędach konsularnych państw obcych na obszarze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, oraz innych osób, które same obowiązane są do obliczania i wpłacania podatku od wynagrodzeń, stosownie do przepisów art. 17 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. Nr 7, poz. 41 z późniejszymi zmianami).

4. Jeżeli obowiązek podatkowy powstał w ciągu roku, wykaz nieruchomości powinien być złożony w terminie jednego miesiąca od powstania tego obowiązku.

5. Osoby wymienione w ust. 1 składają wykazy nieruchomości wraz z wykazami osób wymienionych w ust. 3 właściwemu organowi podatkowemu w terminie do dnia 31 stycznia roku podatkowego.

6. W razie składania wykazów nieruchomości raz na trzy lata wykazy osób wymienionych w ust. 3 należy składać corocznie.

§ 2. Podatnicy podatku od nieruchomości obowiązani są wpłacać do budżetu właściwego dla organu podatkowego bez wezwania organu podatkowego miesięczne zaliczki na ten podatek w następującej wysokości:

- 1) podatnicy będący jednostkami gospodarki uspołecznionej, gdy podstawę opodatkowania stanowi wyłącznie czynsz — w wysokości podatku przypadającego od czynszu za miesiąc ubiegły,
- 2) pozostali podatnicy — w wysokości $\frac{1}{12}$ podatku za rok ubiegły; do czasu doręczenia decyzji ustalającej podatek za rok ubiegły podatnicy ci uiszczają zaliczki w wysokości $\frac{1}{12}$ sumy zaliczek ustalonych za rok ubiegły.

§ 3. 1. Jeżeli obowiązek podatkowy powstał w ciągu roku, podatnicy są obowiązani wpłacać miesięczne zaliczki na podatek od nieruchomości:

- 1) jeżeli podstawę opodatkowania stanowi pełna wartość budynku będąca podstawą amortyzacji — w wysokości $\frac{1}{12}$ podatku przypadającego od tej wartości,
- 2) jeżeli podstawę opodatkowania stanowi czynsz — w wysokości podatku przypadającego od czynszu za miesiąc ubiegły,
- 3) jeżeli podstawę opodatkowania stanowi powierzchnia budynków lub gruntu — w wysokości $\frac{1}{12}$ podatku, jaki należałby się za bieżący rok podatkowy według stawek kwotowych.

2. Wysokość zaliczek, o których mowa w ust. 1 pkt 3, ustala organ podatkowy.

§ 4. 1. Zaliczki płatne są w następujących terminach:

- 1) przez podatników, o których mowa w § 2 pkt 1 — do dnia 15 każdego miesiąca za miesiąc ubiegły,
- 2) przez pozostałych podatników:
  - a) jeżeli kwota zaliczki miesięcznej przekracza 500 zł — do dnia 15 każdego miesiąca za miesiąc ubiegły,
  - b) jeżeli kwota zaliczki miesięcznej nie przekracza 500 zł — kwartalnie do dnia 15 następnego miesiąca po upływie każdego kwartału,
  - c) jeżeli suma zaliczek miesięcznych za cały rok nie przekracza 500 zł — jednorazowo w terminie do dnia 15 czerwca roku podatkowego.

2. Podatnicy podatku od nieruchomości od budynków i gruntów nie wynajętych i nie wydzierżawionych, a zajętych przez nich w całości, wpłacają zaliczki w wysokości określonej w § 2 lub § 3 przez okres trzech lat podatkowych. Pierwszy okres trzyletni liczy się od roku wejścia w życie rozporządzenia. Jeżeli obowiązek powstał w ciągu okresu trzyletniego, organ podatkowy ustala wysokość zaliczek za czas od powstania obowiązku podatkowego do upływu okresu trzyletniego.

3. Podatnikom określonym w ust. 2 wymiaru podatku od nieruchomości za poszczególne lata podatkowe dokonuje się po upływie okresu trzyletniego.

4. Przepisy ust. 2 i § 2 nie mają zastosowania do podatników podatku od nieruchomości opłacających ten podatek w formie łącznego zobowiązania pieniężnego.

§ 5. Jeżeli w ciągu roku nastąpiły zmiany powodujące obniżenie lub podwyższenie podstawy opodatkowania albo zmianę stawki podatku, podatnicy, o których mowa w § 2 pkt 2, są obowiązani zawiadomić o tych zmianach organ podatkowy w terminie miesięcznym od ich powstania. Na podstawie tych zawiadomień lub z urzędu organ podatkowy zmienia wysokość zaliczek pobierając od miesiąca następującego po miesiącu, w którym zaszły takie zmiany.

§ 6. Przedsiębiorstwa gospodarki mieszkaniowej (zakłady) oraz spółdzielnie budownictwa mieszkaniowego dokonują wymiaru (obliczenia) i poboru podatku od lokali w budynkach przez nich administrowanych.

§ 7. Organy kwaterunkowe Ministerstwa Obrony Narodowej i Ministerstwa Spraw Wewnętrznych oraz przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Obrony Narodowej i Ministrowi Spraw Wewnętrznych dokonują wymiaru (obliczenia) i poboru podatku od lokali w budynkach (okalach) administrowanych przez te organy i przedsiębiorstwa.

§ 8. Jednostki wymienione w § 6 i 7 są obowiązane składać organom podatkowym za okresy roczne w terminie do dnia 20 stycznia następnego roku deklaracje o wysokości wymierzonego i pobranego podatku od lokali w kwotach globalnych ze wszystkich budynków i lokali przez nich administrowanych.

§ 9. 1. Jednostki wymienione w § 7 są obowiązane wpłacać pobrany podatek od lokali do budżetu właściwego dla organu podatkowego raz na kwartał w terminie do dnia 20 następnego miesiąca po upływie kwartału.

2. W miastach, w których został utworzony fundusz miejski, przedsiębiorstwa gospodarki mieszkaniowej (zakłady) oraz jednostki wymienione w § 7 są obowiązane wpłacać podatek od lokali na rachunek tego funduszu w terminie określonym w ust. 1.

§ 10. Podatek od lokali, poza wyjątkami określonymi w § 6 i 7, pobiera się wyłącznie przez inkasentów tego podatku, chyba że chodzi o pobór zaległości w drodze egzekucji administracyjnej.

§ 11. Jednostki gospodarki uspołecznionej oraz inne osoby będące właścicielami (współwłaścicielami), posiadaczami, użytkownikami lub zarządcami nieruchomości, zwane dalej „inkasentami podatku od lokali”, pobierają w drodze inkasa podatek od lokali.

§ 12. Inkasentom podatku od lokali przyznaje się za pobór podatku od lokali wynagrodzenie w wysokości 3% zainkasowanych kwot podatku, nie więcej jednak niż 200 zł miesięcznie od jednej nieruchomości i nie więcej niż 500 zł miesięcznie łącznie od wszystkich nieruchomości.

§ 13. 1. Organ podatkowy doręcza inkasentom podatku od lokali wykazy nieruchomości, zawierające ustalone dla poszczególnych podatników kwoty podatku od lokali oraz decyzje ustalające wysokość tego podatku.

2. Inkasent podatku od lokali obowiązany jest najpóźniej w terminie trzydniowym doręczyć podatnikom za pokwitowaniem decyzje w sprawie podatku od lokali i zwrócić pokwitowanie organowi podatkowemu w terminie tygodniowym.

§ 14. 1. Inkasent podatku od lokali obowiązany jest prowadzić dla każdej nieruchomości według ustalonego wzoru kwitariusz i karty kontowe dla poszczególnych podatników, chyba że jest jedynym podatnikiem tego podatku w nieruchomości.

2. Zwalnia się inkasentów będących jednostkami gospodarki uspołecznionej od obowiązku prowadzenia kwitariusza i kart kontowych pod warunkiem, że jednostki te będą księgować należności z tytułu podatku od lokali w sposób, który umożliwi organowi podatkowemu przeprowadzenie kontroli poboru tego podatku oraz dokonywanie rozliczeń z poszczególnymi podatnikami oraz organem podatkowym.

§ 15. 1. Kwitariusz powinien obejmować wszelkiego rodzaju wpłaty dokonane przez osoby zajmujące lokale (najemców, użytkowników), a w szczególności z tytułu czynszu, świadczeń oraz podatku od lokali, niezależnie od tego, czy wpłaty zostały dokonane bezpośrednio do rąk inkasenta, czy też na jego rachunek za pośrednictwem banku lub poczty. Wpłat dokonanych do depozytu sądowego na rzecz wynajmującego nie uważa się za wpłaty na rachunek inkasenta.

2. Wpłat podatku od lokali należy dokonywać do rąk lub na rachunek inkasenta.

§ 16. 1. Należny podatek od lokali inkasent pobiera równocześnie z czynszem.

2. Jeżeli inkasent nie otrzymuje czynszu, powinien on pobierać ustalone miesięczne kwoty podatku od lokali w terminie do dnia 10 każdego miesiąca.

§ 17. 1. Do czasu otrzymania od organu podatkowego wykazu nieruchomości ustalającego na dany rok podatkowy kwoty podatku od lokali dla poszczególnych podatników inkasent podatku od lokali pobiera podatek w kwotach miesięcznych, ustalonych dla danego podatnika za rok ubiegły.

2. Jeżeli podatek pobrano w kwocie niższej od wynikającej z wykazu, o którym mowa w ust. 1, różnicę należy pobrać przy najbliższej wpłacie podatku.

§ 18. 1. Pobrane kwoty podatku od lokali inkasent wpłaca do budżetu właściwego dla organu podatkowego raz na miesiąc w terminie do dnia 12 każdego miesiąca, składając jednocześnie deklarację o wysokości wpłaconej kwoty. Jeżeli jednak kwota zainkasowanego podatku przekroczy 3.000 zł, całą zainkasowaną kwotę należy wpłacić w dniu, w którym zainkasowana kwota przekroczyła 3.000 zł, lub w dniu następnym.

2. Przy dokonywaniu wpłaty, o której mowa w ust. 1, inkasent potrąca od zainkasowanej sumy podatku przypadającą mu kwotę wynagrodzenia (§ 12).

§ 19. 1. Inkasent podatku od lokali jest obowiązany po upływie każdego kwartału sporządzać w dwóch egzemplarzach wykaz zaległości z tytułu podatku od lokali według ustalonego wzoru; jeden egzemplarz wykazu inkasent przesyła (składa) organowi podatkowemu w terminie do dnia 20 następnego miesiąca po upływie kwartału. Wykazem obejmuje się wszystkie zaległości podatników na dzień jego sporządzenia bez względu na okres, którego zaległość dotyczy, oraz bez względu na to, czy zaległość została już podana w poprzednich wykazach.

2. Organ podatkowy może żądać od inkasenta sporządzenia i przesyłania (składania) wykazu, o którym mowa w ust. 1, do dnia 20 każdego miesiąca.

§ 20. 1. Organ podatkowy przesyła inkasentowi wszelkie decyzje dotyczące zmiany wysokości podatku i osoby podatnika. Zmiany wynikające z tych decyzji inkasent odnotowuje w wykazie nieruchomości i w kartach kontowych podatników oraz doręcza decyzje podatnikom za pisemnym potwierdzeniem.

2. W razie pobrania podatku w drodze egzekucji lub wpłaty przez podatnika bezpośrednio do budżetu właściwego dla organu podatkowego, organ podatkowy zawiadamia inkasenta o pobranych kwotach podatku. Na podstawie tego zawiadomienia inkasent dokonuje odpowiednich zapisów na karcie kontowej prowadzonej dla podatnika. W tych wypadkach inkasentowi nie przysługuje wynagrodzenie za inkaso.

§ 21. 1. W razie zmiany osoby inkasenta dotychczasowy inkasent obowiązany jest przekazać następcy dokumenty, o których mowa w § 14 ust. 1.

2. Przekazanie dokumentów następuje protokolarnie. Protokół sporządza się w 3 egzemplarzach, przy czym nowy inkasent doręcza jeden egzemplarz protokołu organowi podatkowemu.

§ 22. 1. Oplatę klimatyczną pobierają:

- 1) od osób przebywających w hotelach, pensjonatach, domach wypoczynkowych, schroniskach, obozowiskach turystycznych i podobnych zakładach — kierownicy tych zakładów lub wskazani przez nich pracownicy,
- 2) od osób przebywających w sanatoriach — kierownicy tych sanatoriów lub wskazani przez nich pracownicy,
- 3) od osób innych niż wymienione w pkt 1 i 2, przebywających na terenach:
  - a) wsi — sołtysi,
  - b) miast — osoby, z którymi naczelnik (prezydent) miasta zawrze umowę o prowadzenie inkasa; osobami tymi nie mogą być pracownicy urzędu miasta.

2. W wypadkach określonych w ust. 1 pkt 1 i 2 kierownik zakładu lub sanatorium obowiązany jest zgłosić niezwłocznie organowi podatkowemu pracowników upoważnionych do poboru opłaty klimatycznej, podając ich imiona i nazwiska oraz miejsce zamieszkania.

§ 23. 1. Inkasenci wymienieni w § 22 pobierają opłatę klimatyczną w wysokości określonej w uchwale właściwej rady narodowej za taką liczbę dni pobytu, jaką podaje zgłaszający się na pobyt czasowy. W razie przedłużenia pobytu opłatę za dalsze dni pobiera się przy przedłużaniu pobytu.

2. W razie niemożności pobrania opłaty klimatycznej albo pobrania jej za niepełny okres pobytu inkasent obowiązany jest zawiadomić o tym niezwłocznie organ podatkowy, podając w zawiadomieniu miejsce czasowego pobytu osoby zobowiązanej do uiszczenia opłaty, miejsce jej stałego zamieszkania oraz kwotę należnej opłaty.

§ 24. Za pobór opłaty klimatycznej organ podatkowy przyznaje inkasentowi wynagrodzenie w wysokości od 3% do 5% sumy zainkasowanej opłaty.

§ 25. 1. Inkasenci wydają pokwitowanie na każdą pobraną kwotę opłaty klimatycznej według wzoru ustalonego w przepisach o udokumentowaniu operacji kasowych w jednostkach gospodarki uspołecznionej.

2. Pobrane kwoty opłaty klimatycznej inkasent przekazuje do budżetu właściwego dla organu podatkowego raz w miesiącu, w terminie do dnia 5 następnego miesiąca; w razie gdy zainkasowana kwota opłaty przekroczy 3.000 zł, inkasent obowiązany jest przekazać ją w dniu następnym po dniu, w którym zainkasowana kwota przekroczyła 3.000 zł.

3. Z zainkasowanej kwoty opłaty klimatycznej inkasent przy jej przekazywaniu potrąca przypadającą mu kwotę wynagrodzenia.

§ 26. 1. Obliczenia i poboru podatku od posiadania psów od osób posiadających psy na obszarze miast i nie korzystających ze zwolnienia od tego podatku dokonują jednostki organizacyjne prowadzące rejestrację psów na podstawie odrębnych przepisów, zwane dalej „jednostkami”.

2. Jednostki obowiązane są do prowadzenia ewidencji podatników podatku od posiadania psów; ewidencja powinna zawierać imię i nazwisko posiadacza psa, miejsce zamieszkania posiadacza, liczbę posiadanych psów i ich numery rejestracyjne, datę wejścia w posiadanie psa i utraty posiadania, kwotę podatku przypadającą od każdego psa oraz daty i kwoty dokonanych wpłat podatku i odrębnie odsetki za zwłokę.

3. Jednostce przysługuje wynagrodzenie za wymiar i pobór podatku od posiadania psów w wysokości 10% pobranych kwot.

4. Pobrane kwoty podatku od posiadania psów oraz odsetek za zwłokę jednostki wpłacają do budżetu właściwego dla organu podatkowego po potrąceniu przysługującego im wynagrodzenia za wymiar i pobór podatku, w terminach przewidzianych dla przekazywania opłaty sanitarno-weterynaryjnej.

5. W razie niezapłacenia podatku od posiadania psów w terminie jednostka wystawia upomnienie, a po bezskutecznym upływie terminu zapłaty określonego w upomnieniu wystawia tytuł wykonawczy i przesyła go do realizacji właściwemu organowi egzekucyjnemu. Organ ten przekazuje jednostce ściągnięte kwoty w celu zaksięgowania w ewidencji podatników i dokonania czynności określonych w ust. 4.

§ 27. Wynagrodzenia, o których mowa w § 12, 24 i 26 ust. 3, zwalnia się od podatku od wynagrodzeń.

§ 28. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 29 kwietnia 1976 r. w sprawie niektórych podatków i opłat terenowych (Dz. U. Nr 18, poz. 112).

§ 29. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. W. Bień